

нитѣ на провинциалнитѣ Камари, тѣхнитѣ директори тамъ се избиратъ за членове на Камаритѣ (такъвъ е случая въ Бургазъ съ директоритѣ на Търговската, Балканска, Износно-Вносна Банка), и въпрѣки това въ полза на тия Камари тѣ не плащатъ никакви върхнини. Що се касае, обаче за Сливенските фабрики, които винаги прибѣгватъ до услугите на нашата Камара, то наредбата да плащатъ данъкъ на Софийската, а не на Бургаската Камара, е тѣй очевидно несправедлива, че не се нуждае отъ никаква аргументация. Също така ощетяватъ се и общинитѣ и окръжията въ провинцията, които при тоя редъ губятъ частъ отъ върхнинитѣ, които по право имъ се падатъ.

По нашите изчисления, нашата камара губи по тоя начинъ една сума отъ близо 3000 л. годишно; другите провинциални камари губятъ въроятно повече. Ако тоя несправедливъ редъ се измѣни, то сигурно приходитѣ на Камарата ни ще се увеличатъ, макаръ и не съ особено голѣма сума.

Това е необходимо да се направи, едно защото е съвсемъ несправедливо, щото приходитѣ на една Камара да отиватъ за друга, но и защото необходимо нужно е да знае всѣка Камара точно, на какви приходи тя има да разчита отъ района си.

За да се измѣни този несправедливъ редъ за разпрѣдѣляне върхнината търговска камара необходимо е, споредъ насъ да се даде нареддане до бирниците и окръжните финансови началници въ смисълъ щото тѣ, при изплащането на данъците и връхнините имъ, да разпрѣдѣлятъ и внасятъ върхнината търговска камара въ приходъ на оная Камара, която има право за това. Така изплащането на данъците отъ банките, отъ разни прѣприятия и пр. може да става пакъ чрезъ Софийската или други финансово власти, но върхнините да се разпрѣдѣлятъ между всички Камари, като се намѣри нѣкакъвъ модусъ за справедливо разпрѣдѣление.

Впрочемъ, като даваме това мнѣніе по уреждането на въпроса, ний не настояваме, че то е най сполучливото; въпроса подлѣжи на проучване и послѣ да се направи необходимото.

Като повдигаме прѣдъ васъ, Господине Министре, този въпросъ, надѣваме се, че слѣдъ обеждането му отъ Ваша страна ще се убѣдите, какво Камарата ни има правото на своя страна и че въпроса изобщо е важенъ и заслужава да бѫде разрѣшъ и уреденъ справедливо. Ето защо ще очакваме отъ Ваша страна да отдадете заслуженото внимание на настоящето ни и наредите потрѣбното за правилното разрѣшение повдигнатия въ него въпросъ".

Този въпросъ бѣ поставенъ на дневенъ редъ и въ II конгресъ на Камаритѣ въ Пловдивъ, гдѣто рѣшението